

Serca z plastiku

Ostatnio w plastikowym pudełku grającym
(niech szlag jasny je trafi!)
Puścili obrazy ludzi Powłoki ich
Raczej niż ciała żywe wgniecione
W asfalt płaski i zimny
Był ich grób chociaż południowym
Słońcem nagrzanym
80 circa ofiar
Byłem tam
Oczywiście nie w tamtym momencie
Byłem tam miesiąc po tym
W miejscu gdzie łobuz ściągnął zawleczkę
Klęknąłem by zmówić „Ojcze nasz”
Poszedłem dalej goniony przez wycieczkę
I spojrzałem na lewo
(gdyż po prawej było tylko morze)
I stwierdziłem nieboże Że jak rzymianie
Smagani po twarzach ogniem neronowym
Pryskającego iskrami szaleństwa
Nauczyli się żyć w strachu
Z plastikowymi uśmiechami sprzedawczyń lodów
Którym na rachunki wystarcza wypłaty
Przyzwyczajenie drugą naturą człowieka
Człowieka
Czy istnieją ludzie z plastiku?
Byłem tam
Widziałem sam plastik
W Nicei jest go bez liku

Marcin Krakowiak